

Tisti nabiralnik pri sv. Antonu ...

... je za Karitas. Pa saj to večina že ve, kar ugotavljamo tudi tisti, ki ga praznimo. Včasih več, včasih manj, vedno pa je v njem kaj, kar je namenjeno tistim, ki potrebujejo našo pomoč. In takih je precej, so tudi v naši sredi. Med takimi in drugačnimi bankovci in kovanci se je našla tudi zlata ploščica, taka iz čisto pravega zlata, ki smo jo uspešno pretopili v evre. Po veliki noči pa smo ugotavljali, da so nekateri postne odpovedi očitno vzeli hudo resno in »materialne posledice« odpovedi namenili v dober namen oz. v naš nabiralnik. Hvala, običajna nabirka se je precej povečala.

Sodelavci Karitas se trudimo kar najbolj objektivno oceniti potrebe prosilcev in pravično razdeliti zbrani denar oz. z njim poravnati nekaj kritičnih položnic. Seveda pa brez pomoči, ki jo namenite v naš nabiralnik, kaj dosti ne moremo storiti. Zato hvala vsem – za nazaj in za naprej.

Sodelavci župnijske Karitas

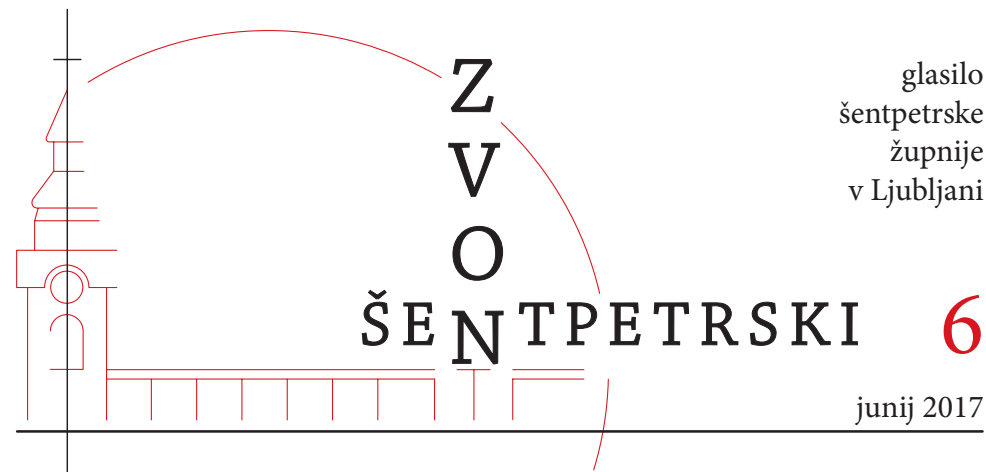
Napovednik

- V nedeljo, 4. junija, bo pri sv. maši ob 9.00 sklep veroučnega leta. Ob koncu tega meseca bodo nastopile tudi šolske počitnice. Dragi starši, bodite dosledni in vztrajajte še naprej pri verski vzgoji otrok.
- V ponedeljek, 5. junija, mesečno srečanje Karitas.
- V ponedeljek, 12. junija, bo po večerni sv. maši redna seja ŽPS.
- V sredo, 14. junija, bo v samostanski kapeli molitev v spomin na sv. Maksimilijana Kolbeja. Vabljeni!
- V juniju praznujemo dan državnosti. Ne pozabimo redno moliti za domovino.
- V četrtek, 29. junija, bomo obhajali župnijski praznik sv. Petra s celodnevним čiščenjem. Svete maše bodo po prazničnem sporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30. Slovesnost pri večerni sv. maši (ob 18.30) bo vodil apostolski nuncij v Republiki Sloveniji, msgr. dr. Juliusz Janusz. Po maši bo na župnijskem dvorišču pogostitev za vse navzoče. Lepo vabljeni!
- Še se lahko prijavite na oratorij, ki bo potekal od 21. do 25. avgusta 2017. Za vse informacije vprašajte animatorje ali nam pišite na: oratorij.svpeter@gmail.com.

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

Šentpeterski zvon. Izdaja: Župnija Ljubljana – Sv. Peter, Trubarjeva c. 80, Ljubljana
Tel. 01/230 69 01 (v času uradnih ur), e-pošta: sv.peter.lj@gmail.com, TRR 0201 0009 0238 096
Odgovarja: p. Cristian Balint, župnik. T. 031/564 581, http://www.sveti-peter.si

Gospodov klic

Mesec junij je v slovenski Cerкви zaznamovan z mašniškimi posvečenji. Marsikateri od fantov se ob Kristusovem vabilu počuti podobno kot Peter – nevreden, da bi sledil Gospodovemu klicu: »Ne zadržuj se v mlačnih plitvinah. Odrini na globoko.« Samo v popolni predanosti in povezanosti z Jezusom lahko stori to, kar se zdi za logiko tega sveta obsojeno na neuspeh. Ampak pri Bogu ni nič nemogoče. Bodoči duhovnik v veri kakor Abraham sledi Gospodovemu klicu in se odpravi na pot, čeprav ne ve, kam gre. Zapusti očeta in mater, brate in sestre, se odreče ženi in otrokom in gre za Jezusom. Sredi »ponorelega sveta« slišati Njegov glas in se odzvati nanj – kakšen blagoslov in sreča za nas vernike! Duhovnik dela nekaj, česar noben človek ne more storiti sam od sebe: v Kristusovem imenu izgovarja besede odveze naših grehov in tako s pomočjo Boga spreminja naše življenje.

Z nami je v odločilnih trenutkih našega življenja. Po obredu krsta nas dvigne iz smrti v življenje. Pri sv. birmi pride po njegovih mazičenih rokah na nas Sveti Duh. Pri sv. spovedi nas po duhovniku Jezus odvezuje grehov. Na zadnji življenjski poti nas duhovnik pospremi k Očetu. Duhovnik je glasnik evangelija. Pri sv. maši spreminja kruh in vino v Jezusovo telo in kri. Duhovništvo ni »uradna funkcija«, marveč je zakrament: Bog uporablja človeka, da bi bil po njem navzoč za ljudi in bi deloval v njihov blagor.

Verjetno ni bil v zgodovini krščanstva noben čas duhovnikom posebno naklonjen. Cerkev današnjega časa je na preizkušnji in za duhovnike velja to še bolj. Včasih je imel duhovnik velik ugled v družbi, danes ga ima mnogo manj.

Duhovniških poklicev v Evropi je vse manj. Pogosto se dogaja, da večje župnije ostajajo brez kaplanov. Župniki dobivajo v upravo več župnij. Včasih so imeli župniki urejeno gospodinjstvo, danes imajo le redki to srečo. Včasih so ljudje množično hodili v cerkev, danes odstotek nedeljnikov pada. Prejem zakramentov se zmanjšuje. Še za katoliški pogreb se mnogi ne odločijo več. Vse več duhovnikov je v finančni stiski. Darovi za maše upadajo. Večina duhovnikov, ki se znajdejo v takšnih ali drugačnih stiskah, črpa moč v evharistiji, prejemanju svetega obhajila, v tesnem odnosu z Bogom in božjo Materjo Marijo. Mnogim duhovnikom duhovniški poklic veliko pomeni. Delo jih veseli in napolnjuje z radostjo.

Kristjani od svojega duhovnika veliko zahtevamo. V duhovniku želimo dobrega, dostopnega, izobraženega človeka; a prvo, kar pričakujemo pri njem, je vera – in sicer, da Bog je, da je Kristus Bog in da obstaja večno življenje. Če duhovnik verjame v to, je njegova identiteta tu. Intimnost z Gospodom pokaže tudi tako, da ga v cerkvi videmo tudi čez dan. Gospod želi, da se skozi njegova usta in njegove roke uresničuje božje kraljestvo. Zato je prav, da za duhovnike veliko molimo, da bi ostali trdni in stanovitni na svoji poti, in da bi se oklepali Boga ter našli prave rešitve v češčenju Marije in zakramentu, ki so ga prejeli ob posvečenju. Verniki se moramo zavedati, da so duhovniki resnične priče svete in usmiljene božje ljubezni.

Mojca Stegu

Stankovo slovo

Dragi Stanko – dopolnjeno je. Vaš življenjski krog se je zaprl mirno, spokojno in dostojanstveno. Veseli in počaščeni smo, da smo vas poznali, da smo precej let skupaj sobivali, se pomenkovali, bili deležni vašega spremljanja, ko smo v cerkvi prepevali. Nikdar vam nismo izrazili posebne zahvale, ko ste skrbeli za cerkev, za vaš trud, da je bilo pred obredi vse lepo pripravljeno, da so bili vrčki pri maši na svojem mestu ... Ko ste bili še pri močeh, ste čistili sneg pred vhodom v cerkev, jo zaklepali in odklepali. Mi pa smo samo prišli in bili deležni sadov vašega dela. Saj smo včasih rekli kakšen hvala, ampak vi ste se samo nasmejali, zamahnili z roko in rekli, da ni to nič posebnega.

Spominjamo se porok, ko so gostje na stopnicah posipali nevesto in ženina z rižem, s cvetnimi listi. Seveda je vse to padalo po tleh. Vi pa ste se malo z razdalje smehljali in že imeli metlo v roki. Stanko, Stanko, pridite na kozarček in prigrizek, smo

vabili. Ampak vi ste prišli, ko je bilo vse počiščeno in božji hram urejen. Največkrat pa še takrat ne.

Lansko leto smo še skupaj hodili na šmarnice. Prvo in zadnjo pesem ste spremljali z igranjem na harmonij, ko so otroci in odrasli prepevali. Res je, da smo včasih potegnili vsak po svoje. Vaši nemirni prsti so drseli po tipkah, ampak čutili smo veselje, ko ste z nami delili radost petja. Ko postaneta ljubezen in prijateljstvo tista vrednota, ki je višja in bogatejša od pravilno zapete pesmi, od bojazni, da se ne bo dobro slišalo, takrat se čuti veselje naše povezanosti. Te dni je na harmoniju prižgana sveča, ki je namenjena vam v spomin in izkazuje našo skupno vero v večno življenje. Tudi otroci so pri šmarnicah molili, da pridete čim prej v nebeško kraljestvo. Za nas, Stanko, ste bil res kraljevsko žlahten gospod. Prava žlahtnost ni samo v zunanjih stvareh. Je skrita v duši, v človekovem srcu.

Nekaj ur, preden ste odšli z zemeljskega sveta, je bila pri vas naša šentpetrčanka. Bili ste budni in lahko vam je povedala, da vas vsi pozdravljamo in mislimo na vas. Menda ste se posmejali in pokimali v znamenje, da ste jo slišali in razumeli. Lepo je umreti, če človek ni sam in vi gotovo niste bili. Vaši domači, posebno Vera, so lepo skrbeli za vas. Vsem sorodnikom naša župnija izreka sožalje in prav gotovo ste lahko srečni, da ste imeli takega očeta, dedka, strica ... Bil je res velik človek.

Bog z vami, Stanko! Naj vas spremlja božja glasba in naj vam Bog poplača za vse, za kar vam mi nismo mogli.

Mirjam Šprohar

Zahvala

»Moje srce je pripravljeno, o Bog, pripravljeno je moje srce; pel in igral bom.« (PS 57,8)

VMarijinem mesecu maju je v 96. letu starosti k nebeškemu Očetu odšel naš dragi dobri oče, dedek, pradedek, brat in stric STANKO JELNIKAR, organist.

Vedno je bil delaven in skromen, pripravljen pomagati. Cerkevna glasba je bila njegovo največje veselje, dokler so mu dopuščale moči, se je trudil igrati in peti pri bogoslužju. Hvaležni za njegovo življenje smo se od njega poslovili na dan fatimske Matere Božje, 13. 5. 2017, na ljubljanskih Žalah, v veri in upanju na vstajenje.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za molitve in izraze sožalja, za spremstvo na njegovi zadnji poti in za darovane prispevke. Prav tako lepa hvala gospe Mirjam Šprohar za prijazne poslovilne besede.

Posebna zahvala patrom minoritom, župniku p. Cristianu Balintu in dolgoletnemu prijatelju g. Miru Šlibarju za duhovno oskrbo v času atove boleznin in za lep pogrebni obred ter šentpetrskemu pevskemu zboru odraslih in otroškemu zborčku za lepo petje. Za udeležbo na pogrebu hvala tudi g. župniku in faranom iz Sodražice.

Hčerka Vera in sin Stane z družino